

PASQUA DEL MALALT: DONAR ESPERANÇA EN LA TRISTESA

Durant les festes de Pasqua, en què els cristians celebrem l'esdeveniment central de la nostra fe, l'Església a Espanya ens convida en este sext diumenge, a recordar a aquells germans nostres l'esperança dels quals es posa a prova per la situació de malaltia que estan passant. També a ells els ha d'arribar l'anunci de la Resurrecció de Crist perquè puguen obrir-se a l'horitzó de Vida que se'ns ha revelat en Crist. La celebració de la Pasqua del Malalt ens recorda que la Bona Notícia de Crist Ressuscitat ha d'arribar als qui més necessiten ser sostinguts en l'Esperança, i la malaltia és una situació en la qual esta es posa a prova.

L'anunci pasqual no és només qüestió de paraules. En el cas dels malalts, les paraules, si no van acompanyades per una proximitat plena de compassió i de tendresa, poden semblar inautèntiques. Cuidar als malalts, ens va dir el papa Francesc en el seu missatge a l'Església per a la jornada mundial del malalt d'enguany, "significa, abans de res, cuidar les seues relacions: amb Déu, amb els altres -familiars, amics, personal sanitari-, amb la creació i amb si mateix". Només l'amistat fidel i la proximitat fraterna pot sembrar en els seus cors eixa esperança pasqual que és font de consol.

Estic convençut que, tant la Jornada Mundial del malalt, que se celebra el dia 11 de febrer, com la Pasqua del malalt, poden ser una bona ocasió per a revisar l'atenció pastoral a les persones que passen per la prova del dolor i del sofriment. Moltes d'elles han estat vinculades a l'Església durant tota la seua vida, i no hauríem d'oblidar-les quan ja no poden participar en les activitats de la comunitat cristiana. Una comunitat que es desentén dels seus malalts, fins al punt que estos arriben sentir que no importen a ningú, no és una autèntica comunitat cristiana. Els primers responsables d'esta pastoral són els sacerdots, que no han de limitar-se a organitzar l'atenció als malalts, sinó que, com a bons pastors que coneixen a les seues ovelles i les estimen, han de visitar-los per a administrar-los els sagraments que sostenen l'esperança cristiana.

En estos moments en els quals tant es parla de la necessitat d'un primer anunci de la fe a aquells que estan allunyats de la vida cristiana, no oblidem que la visita als malalts té també un potencial evangelitzador, perquè permet percebre l'amor de Déu a cada persona en el rostre pròxim i matern de l'Església a persones a les quals no és fàcil trobar ocasions per a trobar-nos amb elles. La conversió pastoral passa per valorar estos xicotets gestos.

Durant este any, en el qual ens estem preparant per al Jubileu i que està dedicat a l'oració, no hem d'oblidar que l'atenció pastoral no consistix únicament en una visita per a oferir un xicotet consol humà, sinó per a ajudar a créixer en l'Esperança cristiana, que és la Vida Eterna. L'oració és la gran escola de l'Esperança i, per això, ha d'estar en el centre de la cura pastoral dels malalts: com a germans hem de pregar per ells i pregar amb ells. Hem d'exhortar-los també a que preguen per la humanitat i per l'Església, perquè el seu sofriment, unit al de Crist i convertit en oració, és sempre escoltat per Déu. Feliç Pasqua als malalts i a les seues famílies.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***